

obojeni premaz na poliesterskim tankovima broj 3/96 od 27. svibnja 1996., Ugovora o radovima pljeskarenja 4/96 od 28. travnja 1996.

Tužitelj tvrdi da je tuženik pri remontu stijenki tankova koristio neodgovarajući premaz Chromoplast I-179 koji je proizveden u Chromos, tvornica Smola d.d. Zagreb, bez potrebitog prehrambenog atesta, a koji premaz nije podoban za čuvanje prehrambenih proizvoda, što je imalo za posljedicu tehnološke probleme u procesu odstojnog vrenja, time da proizvedena kvasina (vinski ocat) nije bila upotrebljiva i nije se mogla staviti u promet, zbog čega je tuženiku nastala šteta zbog nemogućnosti proizvodnje vinske kvasine za razdoblje od dana kada je remont trebao biti dovršen odnosno od 1. srpnja 1997. do 31. siječnja 1997., dok za razdoblje od 1. ožujka 1997. do 31. prosinca 1997. potražuje izgubljeni dobit zbog nemogućnosti proizvodnje kvasine u vanjskim rezervoarima.

Tuženik tvrdi kako je prilikom izvođenja remonta tankova postupao sukladno odredbama ugovora i tužiteljevih uputa (po pitanju izbora proizvođača premaza za remont tankova) te da nastanak neupotrebljive kvasine nije rezultat tuženikovog rada već tužiteljevog proizvodnog procesa.

Cijeneći sadržaj tuženikovog prigovaranja tužbenom zahtjevu, sud je trebao ispitati koji je razlog nastanka neupotrebljive kvasine, odnosno je li uzrok nastanka neadekvatne kvasine premaz korišten pri remontu tankova ili sirovine koje su korištene pri proizvodnji kvasine.

Sud je nakon ocjene izvedenih dokaza zaključio da tužitelj nije dokazao da je uzrok nastanka neadekvatne kvasine premaz korišten pri remontu tankova.

Suprotno tužiteljevim žalbenim navodima, prvostupanjski sud je pravilnom primjenom pravila o teretu dokazivanja, odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Stranke su u parničnom postupku dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice (čl. 7. st. 1. ZPP-a). Prema odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a, svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. To znači da pravila o teretu dokazivanja (čl. 221.a ZPP-a) obvezuju sud uzeti kao nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na tu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava. Stoga je na tužitelju koji tvrdi da mu je šteta nastala uslijed korištenja neadekvatnog premaza prilikom remonta tankova, teret dokaza postojanja uzročno posljedične veze između korištenja premaza prilikom remonta tankova i nastanka neupotrebljive kvasine.

Kao što i sam žalitelj u žalbi pravilno navodi, sud prvog stupnja je tu odlučnu činjenicu - je li uzrok nastanka neupotrebljive kvasine premaz korišten pri remontu tankova mogao utvrditi izvođenjem dokaza vještačenjem.

Osim toga, ovaj sud je odluci poslovni broj PŽ-8021/14 od 7. lipnja 2015., kojom je ukinuta presuda prvostupanjskog suda zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi s čl. 261. ZPP-a jer je bez prethodnog usuglašavanja nalaza i mišljenja vještaka sukladno odredbi čl. 261. st. 3. ZPP-a sud utemeljio svoju odluku na nalazu samo